

روش‌های امام حسن مجتبی(ع) در تفسیر قرآن

یک عضو هیأت علمی جامعةالمصطفی العالمیه، امام حسن(ع) را الگوی واقعی برای تفسیر قرآن دانست و به تشریح شیوه‌های تفسیری آن حضرت پرداخت.

یک عضو هیأت علمی جامعةالمصطفی العالمیه، امام حسن(ع) را الگوی واقعی برای تفسیر قرآن دانست و به تشریح شیوه‌های تفسیری آن حضرت پرداخت.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه قم، حجت‌الاسلام والمسلمین ناصر رفیعی مصادف با شهادت امام حسن مجتبی(ع)، در خصوص سیره قرآنی امام حسن (ع) افزود: ایشان هر شب سوره کهف را تلاوت می‌کردند و اشک می‌ریختند و می‌فرمودند قرآن در روز قیامت برخی را به سمت بهشت هدایت و عده‌ای را به سوی جهنم سوق می‌دهد. این استاد حوزه علمیه قم تأکید کرد: کسانی که حلال قرآن را حرام و حرامش را حلال می‌دانند و آن را ضایع می‌کنند به جهنم و کسانی که حلالش را حلال و حرامش را حرام می‌دانند و به متشابهاً آن ایمان دارند به بهشت می‌روند. وی به شیوه‌های تفسیر از دیدگاه امام حسن(ع) پرداخت و گفت: نخستین نحوه تفسیر قرآن از امام حسن(ع) بیان مصادیق آیات آن است که گاهی این مصادیق ظاهری، گاهی باطنی و پنهانی است.

این مبلغ مذهبی ادامه داد: دومین نحوه تفسیر ایشان پاسخگویی به شبهات قرآنی بود که در ذهن مخاطب ایجاد می‌شد به عنوان مثال شخصی نزد امام(ع) آمد و از شاهد و مشهود پرسید که امام(ع) با اشاره به آیات دیگر قرآن فرمود شاهد پیامبر و مشهود روز قیامت معرفی شده است.

این عضو هیأت علمی جامعةالمصطفی العالمیه به روش دیگر تفسیر امام(ع) پرداخت و گفت: بیان هدف نزول آیات که غیر از شأن نزول اصطلاحی است نحوه دیگر تفسیر امام حسن(ع) از قرآن بود به عنوان مثال آیه «وَ شَاوِرْهُمْ فِی الْأَمْرِ» که نازل شد شخصی از امام(ع) پرسید مگر پیامبر(ص) نیز به مشورت نیاز دارد؛ امام(ع) در جواب فرمود ایشان به مشورت نیاز نداشت اما خداوند اراده کرد که با نزول این آیه مشورت در امت اسلام سنت شود.

رفیعی آخرین روش تفسیر از دیدگاه امام حسن(ع) را بیان کرد و گفت: آخرین نوع تفسیر ایشان بیان در موعظه، معروف، منکرات و یا در آموزش رفتار اجتماعی بود که از قرآن برای این اهداف استفاده می‌کردند.